

සාරය: සුමිතිරි දරුවනි, තම තමන්ගේ කොටස් ඉටු කරන්නාක් කල් කෙනෙකුට සියයට සියයක් විවේක ගත නොහැකියි. රහස්‍යමට කොටසක් නොමැති නිර්වාණයේ දී ඔවුන්ට විවේක ලැබේ.

ප්‍රශ්නය: ඉගෙනීමෙන් තෙහෙට්ටුවට පත් වන දරුවන් සිතන, පසුව පාප බවට පත් වන සිතිවිලි මොනවාද?

පිළිතුර: ඔවුන්ට පියා අතහැර යෑමේ සිතිවිලි එයි. බාබා මෙසේ කියයි: මෙසේ සිතිම පාප සිතිවිල්ලකි. එසේ සිතිමම පාපයකි. තෙහෙට්ටුවට පත් වන්නේ හැඳරීම නොකරන හෙයිනි. ඔවුන් තමාගේ ලැබීම අහිමි කර ගනී. කුමන අවස්ථාවක හෝ මව පියා සමඟ අමනාප වීමෙන් උපන් විසි එකක ස්වාධීනත්වය නැති කර ගනී.

ගීතය: අද මිනිසුන් සිටින්නේ අඳුරේය...

මිමි ශාන්ති. මෙය වූ කලී හත්ති මාර්ගයේ ගිතයකි, යැදීමකි. ඔවුන් යදින්නේ කාටද? දෙවියන්ටය, නමුත් දෙවියන් ගැන නොදන්නා නිසා ඔවුන් සත්‍ය අත්කාරයේය. ඉතින් එය අහන්නේ කවුද? එය ඇසුනොත් පමණි දෙවියන්ට හැක්කේ පැමිණ ආලෝකය දීමට. කොහොමනමුත්, දරුවන් දෙවියන් ගැන නොදන්නා නිසා ඔහුට එය ඇසෙන්නේද නැත. ඔබ නම් දැන් ඔහු ඉදිරියේම පොද්ගලිකව සිටී. දෙවියන් ඔබට සත්‍ය අත්කාරයෙන් දිස්වීමත් ආලෝකය කරා ගෙන යයි. එය මෙසේ අනුස්මරණය කරයි: බ්‍රහ්මාගේ රාත්‍රිය හා බ්‍රහ්මාගේ දහවල වශයෙනි. රාත්‍රියේදී ඔවුන් ගෙයින් ගෙට යයි. ඔවුන් කඳු තරණය කරයි. ආගමික ස්ථාන වලට යයි. සිද්ධස්ථාන හා පල්ලි වලට යයි. නමුත් ඔවුන්ට දෙවියන් හමුවන්නේ කෙසේද? භාරතයේ දී ඔවුන් දෙවියන්ගේ උපන් දිනය සමරයි. මෙයින් ශිවාගේ රාත්‍රිය ගැන සඳහන් කරයි. භාරතයේ ඔහුගේ සිහිවටන වශයෙන් ප්‍රතිමා තිබුණත් ඔහු කවදා එයදැයි ඔවුන් නොදනී. ඔවුන් සිටින්නේ සම්පූර්ණ අත්කාරයේය. ඔබ තවදුරටත් එසේ නැත. ඔබ ඔබේ උත්සාහයේ ප්‍රමාණයට අනුපිළිවෙලින් ආලෝකය කරා දිගටම යයි. ඔබ දරුවන් දන්නවා මුළු ලෝකය නිර්මාණය කාගේද කෙසේ එය කරයිද කියා. ඔබ මනුෂ්‍යභාවයෙන් දිව්‍යභාවයට පත් කරන ඉගෙනීම ලබා දෙන, මෙම ලෝක ආධ්‍යාත්මික විශ්ව විද්‍යාලයට පැමිණ ඇත. ඔබ අතරින්ද මෙම ඥානය ලබා තේරුම් ගන්නේ අනුපිළිවෙලටය. සමහරු හොඳින්ම තේරුම් ගන්නා අතර අන් අය සම්පූර්ණයෙන් තේරුම් නොගෙන පැන යයි. ඔවුන් මව හා පියා සමඟ අමනාප වෙයි. ඔවුන්ගෙන් වැඩියෙන්ම උද්ධම වන අය මව පියා හැර යයි. ඔවුන් මෙයට කැමති වී අන් අයටද කියමින් සිට අමනාප වෙයි. ඔබ දන්නවා මේ මවගෙන් හා පියාගෙන් උපන් 21කට ස්වාධීනත්වය ලැබෙනා බව. නමුත් ඔහු අමතක වෙයි. ඔබ සාමය යැයි හඳුන්වන දෙය ලැබිය හැක්කේ නිර්වාණ දනවිටේ පමණක් බව බාබා විස්තර කර දී ඇත. ඊට විමුක්ති දනවිට යැයිද කියැවේ. කෙනෙක් කිව්වොත් සම්පූර්ණ සහනයක් ලැබී ඇතැයි කියා, එය එසේ නොවේ. දවස පුරාම ඔවුන් කුමක් හෝ ක්‍රියාවක් නියත ලෙසම කරයි. ඔව්, ඔවුන්ට රාත්‍රි නින්දා තාවකාලික සහනයක් යැයි කිව හැකියි. මක් නිසාද, ජීවත්ම සත්තාව මෙසේ කියයි: මා දවස පුරා වැඩ කර තෙහෙට්ටු වන අතර පොඩි විවේකයක් ගනී. මා ශරීරයෙන් වෙන් වේ. ඔබ පියා ගැන දන්නා අතර ඔහු විවේකයෙන් සාම දනවිටේ සිටී. ඔහුට කිරීමට කොටසක් නැති විට ඔහු විවේක ගනී. විමුක්ති දනවිටේ කිසිවෙක් වැඩ නොකරයි. මේවා තේරුම් ගත යුතු කරුණු වෙයි. ඔබේ බුද්ධියේ දොරගුළු දැන් විවෘතයි. පියා මෙසේ අසයි: ඔබ දන්නවාද මා විවේක ගන්නේ කෙවිට ද කියා? ඔබ සතුටින් දෙවිලොව සිටින විටයි. එහි ඔබට සාමයත් සතුටත් ඇත. එය විවේකයක් නොවේ. ඔබ කිසිවක් නොකරන විට විවේකයෙන් යැයි කිව හැකියි. ඔබ දෙවිලොව සිටින විට දී මා කිසි උත්සාහයක් නොදරමි. මම එහිදී (ගෙදරදී) සාමය ලබමි. එම සාමයට විවේකය යැයි ද කිව හැකිය. මෙහිදී ඔබට විවේකයෙන් සිටිය නොහැක. ජීවත්ම සත්තාව මෙසේ කියයි: රාත්‍රියේ දී නින්දට ගිය විට මට විවේකයි. එම විවේකය හෝ සාමය එකම දෙයකි. ඔබ අශරීරිකව රාත්‍රිය ගත කරයි. සාමකාමී වෙයි. අවදි වූ විට ක්‍රියාවන් පටන් ගෙන "අවිවේකී" වෙයි. ක්‍රියා කිරීමේ දී ඔබ අවිවේකයට පත් වේ. ස්වර්ණමය යුගයේ දී "අවිවේකී" යන ප්‍රශ්නය නැත. ඔබ අවිවේකී කරන්නේ මායාය. එවිට ඔබ විවේකී යැයි නොකියයි. වැඩෙහි යෙදෙන විට ඔබ සාමය නැතැයි නොකියයි. විවේක යන වචනය අදාළ නැත. කෙනෙකුට මෙසේ කිව හැකියි: මම විවේක ගැනීමට සිම්ලාවට යමි. නමුත් එය විවේකය නොවේ. සැබෑ විවේකය ලැබෙන්නේ නිර්වාණයේ දී පමණි. එහිදී අප නිහඬව සිටී. එය විවේකයම නොවේ. එය සියයට සියයක් විවේකය කිව ද එය වැරදිය, මෝඩ කමකි. ඔව් කෙනෙක් හැඳරීමක් නැත්නම් එය විවේකයකි. හැඳරීමක් නැතිව විවේක ගන්නවා යනු හෙම්බත් වීමයි. ඔබ එවිට ඔබේ ලැබීම අහිමි කර ගනී. මෙසේ කියැවේ: රාත්‍රි මගියාණනි, දෙවිලොවට යන ගමනේ දී මහන්සි නොබලන්න. අමනාප නොවන්න. මව පියා ගෙන් ඇත් වීම සිතිමටවත් නොසුදුසුය. දෙවිලොව රාජ්‍යය ලබා දෙන මව පියා ගැන එසේ සිතිය යුතුද? සමහරු මෙසේ ලියයි: මට කිසි දෙයක් තේරෙන්නේ නැත. මට යන්න හිතෙනවා. නමුත් මෙය තේරුම් ගත යුතු කාල සීමාව නොවේ ද? හැඳරීම යනු තේරුම් ගැනීමයි. ඔබ දන්නවා අපි හදාරණ බව. ඉහළම ඉහළ ඥාන සාගරය පරම පිතා, පරමාත්මා බව කිසිවෙක් නොදනී. ඔවුන් ලක්ෂ්මි නාරායන් හා බ්‍රහ්මා, විෂ්ණු, ශංකර් දැන ගන්නත් කවදා කවුරු ඔවුන්ට එම රජදහන ලබා දුන්නාදැයි නොදනී. මායා ඔවුන් සන අත්කාරයට දමා ඇත. පියා පැමිණ මනුෂ්‍ය ලෝකය නිර්මාණය කරන ආකාරය නිර්මාණකරු ලෙසම විස්තර කරයි. කිසිවකු මෙය කෙසේවත් දන්නේ නැත. පියාම පමණි විස්තර කරන්නේ. ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මා නිර්මාණකරු නොවේ. ඔහුට මිනිසුන්ගේ පියා යැයි ව්‍යවහාර කලත් ඔහු නිමැවුම්කරු නොවේ. මිනිසුන් කියන්නේ අල්ලා: දෙවියන් ඔවුන් නිර්මාණය කලා කියාය. නිර්මාණකරු යැයි කියනුයේ අශරීරික පියාට පමණි. නිර්මාණකරු වන පියා දනගත හැකි වනුයේ මනුෂ්‍යයින්ට පමණි. සතුන්ට ඔහු දනගත නොහැකිය. ඔවුන්ට කිව නොහැකියි, පරම පියා ඔවුන් නිමැව්වා කියා. මනුෂ්‍යයින් කියන්නේ ඔවුන් මැව්වේ දෙවියන් කියාය. පියා මෙහි සිට විස්තර කරයි: බලන්න මෙම නිමැවුම නිමවා ඇති ආකාරය. සියල්ලට පළමුව මුවින් උපන් නිර්මාණය ඇත. දරුවන් වර්ධනය වී පියවරුන් විය යුතුව ඇත. අසීමිත පියා මෙසේ කියයි: බලන්න මමත් නිමැවුම් සිදුකරන ආකාරය. මම මොහුට ඇතුළු වී ඔහුගේ මුවින් මෙසේ කියවයි: ඔ ජීවත්ම සත්තාවනි, ඔබ මා සතුය. මා ඔබේ පියාය. ඉතික්ඛිතිව

ඔහු තුළින් මම ඔබට නිමවමි. ඔබ මුළු උපන් අයයි. මොහ මාර්ගයේ දී මෙසේ කියයි: මා කෙසේ වුවත් කුමක් වුවත් ඔබේය. පියාත් එසේ ම කියයි. ඔබ බ්‍රහ්මාගේ දරුවා බවට පත්වේ. දන් ඔබ මුළු උපන් අතර ඉක්බිතිව ඔබ භෞතික නිර්මාණයක් බවට පත්වේ. පියා මෙසේ කියයි: ඔබ මට අයිති අතර ඉක්බිතිව දේවී දේවතා ගණයට යයි. පියා මෙම දේවමය නිර්මාණය කරන්නේ කෙසේදැයි කිසිවෙකුට තේරුම් ගත නොහැකියි. පියා විස්තර කරන අතර බ්‍රහ්මා ද මෙසේ කියයි: මා ද මුළු උපන් කෙනෙක් බවට පත්වෙමි. පියා සමඟ මවකුත් අවශ්‍යමය. ඔබ කියන්නේ ඔබ මුළු උපන් ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මාගේ නිර්මාණයක් වන අතර ශිව බාබා ඔබට හිමිකරගෙන ඇති බවය. ඔබට ශරීරයක් අවශ්‍යම නේද? ඔහුට, ඔහුටම කියා ශරීරයක් ශිව බාබාට නැත. ඔහු ශරීරයක් ණයට ගනී. එවිට ඔබ මෙසේ කියයි: ඔබ මට අයිතියි. මෙය මුළු උපන් නිර්මාණය යනුවෙන් හැඳින්වේ. ශිව බාබා මෙම බිරිඳගේ මුළු මෙසේ කියයි: ඔබ මගේ දරුවන්ය. පියාම පමණක් මෙසේ විස්තර කරයි: ආගමික පොත් පත් ආදියේ මේවා සඳහන් කර නැත. ඔබ දන් මේවාට ඇහුම්කන් දුන්නත් පසුව ඒවා මැකී යයි. මෙකල සෑම අදුරක් ඇත. පියා ආලෝකය රැගෙන පැමිණ ඇත. මේ නිසාම බ්‍රහ්මාගේ බ්‍රහ්ම රාත්‍රිය හා බ්‍රහ්ම දහවල සිහිපත් කෙරේ. මෙහි යමක් ඇත. මෙසේ ගැයේ: ව්‍යාජ බව ඇති කල, ව්‍යාජ බවම මිස සත්‍යයේ කඳුලක්වත් නැත. කොහොමනමුත්, පියා මෙසේ කියයි: කුමක් හෝ දෙයක් ඉතුරු වෙයි, සමූල ඝාතනයක් සිදුවන්නේ නැත. සුළු පිරිසක් ඉතුරු වන අතර ඉන් ගස වර්ධනය වීම පටන් ගනී. මිනිසුන් පෙන්වා ඇත්තේ මහා සමූල ඝාතනයකි. එවැනි කිසිවක් පෙන්වන්නේ නැත. සාගරය මත බෝ කොළයක් තුළ පාවී එන දරුවෙක් නැත. මේවා සේරම මුසාවන්ය. පියා මෙසේ විස්තර කරයි: ඔබ මාලිගයක් සේ දරුගැබකින් පැමිණි කළ සතුටින් සිටී. එහි දුක හෝ පාප ක්‍රියා නැත. එය පුණ්‍යවන්තයින්ගේ ලෝකය වන අතර මෙය පාපී ලෝකයයි. ඔබ මෙහිදී සියල්ල අහඹුරු සැමදාට පුණ්‍යවන්තයින් බවට පත්වේ. ඔබ කරනා පින් වලමහිමය එබඳුය, කල්ප භාගයකට කිසිවෙකු ඔබට පාපී ජීවයක් යැයි නොකියනු ඇත. ඔබ අවිනාශී පුණ්‍යවන්ත ජීවත්ම සත්තාවන් බවට පත්වේ. ඉන්පසු වක්‍ර භාගයක් ඔබ පාපී ජීවයන්යැයි කියැවේ. ඔබ නැවත නැවත පුණ්‍යවන්ත ක්‍රියා කරන අතර අත්හැරීම ද කරයි. භාරතය සම්පූර්ණයෙන්ම යුක්තිගරුක යැයි කියැවේ. දානය හා පින් කිරීම සිදුවන්නේ භාරතයේය. ඔබ දන්නවා අපි මේ ලෝකය අහඹුරු ගොස් නැවත මෙයට නොඑන බව. ඔබ මෙලොව සියලු දේ නව ලොවට මාරු කරයි. මිනිසුන් දෙවියන්ට පුද පූජා කරයි, එනම් ඔවුන්ගේ ඊළඟ උපතට මාරු කරයි. මෙහිදී ඔබ උපන් විසි එකකට එම මාරුව කරයි. ඒ නිසා බොහෝ දිම අවශ්‍යය. ඔහු වැඩකට නැති සියලු පරණ දේ රැගෙන ඔබට රනින් නිම කළ සියලු අළුත් දේ දෙයි. ඔබ පියාට අවංකවම දෙන අතර පියාද ඔබට සියල්ල දෙයි. ඔබ ඉටු කළ යුතු කොටස් දිගටම නාටකය තුළ නිශ්චිත වී ඇත. සියලු දෙනාම ගෙවල් අත්හැර දමුහ. එසේ නොවී නම් ගව ගාල කෙසේ නිමවන්න ද? ගිණිමැලය නිමවූ සැටි මිනිසුන් දන්නේ නැත. එහි පුස් පැටවුන් සිටි බව මිනිසුන් පෙන්වයි. ඔබට මේ සියල්ල පිළිබඳ දැනුම මෙකල ඇත. එහි දී මෙම ඥානය නැත. එහිදී ඔබට, රජදහන පාලනය කරන උපන් 21කින් පසුව වන පිරිහීම පිළිබඳ ඥානය නැත. ත්‍රිකාල් දර්ශිට සිටීමේ කොටස ඔබට ඇත්තේ දන්ය. විරයාගේ හා විරවරියගේ ප්‍රධාන කොටස් ඇත්තේ ඔබට පමණි. අන් අයට නැත. යක්‍ෂයින්ගෙන් දේවී දේවතාවන්ටත්, දේවී දේවතාවන්ගෙන් යක්‍ෂයින්ටත් වෙනස් වන්නේ භාරතයේ ඔබ පමණි. අන් සියල්ල ඒ අතර, අතර මැදි සිදුවීම වෙයි. නාට්‍යයක මැද දී විනෝදශීලී කොටස් ඇත. වක්‍ර භාගයකින් පසු දේවී දේවතා ආගම මැකී යයි. සම්පූර්ණ වක්‍රය ඔබේ බුද්ධිය තුළ ක්‍රියාත්මක නිසා ඔබට මේවා විස්තර කළ හැකියි. සුපිරි දහව්වේ වාසය කරන කෙනා පරමපිතා පරමාත්මා වන දෙවියන් වේ. පියා මෙසේ කියයි: මට සියලු ඥානය ඇත. මා ලෝක මනුෂ්‍ය ගසේ ජීවමය බිජයයි. අනෙක්වා ජීවී නොවන බිජ වන අතර ශිවා ජීවමය බිජයයි. ඔහුගේ ප්‍රතිමාවට වන්දනා කරයි. මේ දිනවල රජය ගස් සිටුවයි. ජීවමය බිජය මෙයයි. ඔහු මනුෂ්‍ය ලෝක වාක්‍ෂයේ බිජය යැයි කියැවේ. මට සම්පූර්ණ වාක්‍ෂය පිළිබඳ ඥානය ඇත. කෙනෙක් ඔහුට සියයට සියයක් විවේකයක් ඇතැයි කියනවා විට, ඔබ විස්තර කළ යුත්තේ සියයට සියයක් විවේකය කිසිසේත් ඇති නොවන බවයි. ඔව් දිව්‍යලෝකයේ දී සියයට සියයක් පාරිශුද්ධිය, සතුට හා සාමය ඇතැයි කිව හැකිය. පියාට සත් ශ්‍රී අකාල් යනුවෙන් නම් කෙරේ. ඔහු සත්‍යය පවසන්නාය. ඔහුට කිසිසේත් මරණය නැත. ඔහු හඳුන්වන්නේ මරණයන්ගේ මරණය යනුවෙනි. පියා මෙසේ කියයි: මෙය කිලිටි ලෝකයකි. මෙම පිදුරු ගොඩ ගිණි තැබිය යුතුමය. ඔබ දරුවන් දන් දන්නවා මෙම මහා භාරත යුද්ධය ඉතා යහපත් බව. මිනිසුන් යාග පවත්වන්නේ සාමය සඳහාය. එනම්, දිව්‍යලෝකයේ දොරටු විවෘත නොවීමටය. ඔබ කැමැත්තෙන්ම පිදුරු ගොඩට ගිණි තබන්නේ එවිට නව ලොව පාරාදිසයට ඔබට යා හැකි නිසාය. මෙම රුද්‍ර ඥාන යාගයෙන් මහා විනාශයේ ගිණි දල් මතු වේ. පියා වෙත හිමි වූ අය දෙවිලොව අයිතිකරුවන් වෙයි. අන් සැමට ඔවුන්ගේ කර්ම ගිණුම් පියවා ගෙදර යා යුතුව ඇත. ඔබ දන්නවා ඔබ දන් විමුක්ති දේශයට ආපසු යා යුතු බවත් ඔබේ කොටස් නැවත රහ පෑ යුතු බවත්. ස්වර්ණමය යුගයේ සිටි දේවී දේවතාවුන් සැම පැමිණියේ කොහි සිට ද? මනුෂ්‍යයින් දේවී දේවතාවන් බවට පත් කිරීමට දෙවියන්ට දිගු කාලයක් ගත නොවේ යැයි කියැවේ. ඔහු ඔබට බෙලි කටුවෙන් දියමන්ති බවට, එනම්, අපිරිසිදු බවින් පිරිසිදු බවට පත් කරයි. කෙනෙක් ඥානය උකහා ගත් ප්‍රමාණයට අනුව ඔහුට ඉහළ තත්ත්වයක් ලැබේ. රජදහන ස්ථාපිත වෙයි. ඔබ දන්නවා ශ්‍රීමත් අනුගමනය කිරීමෙන් ඔබ දෙවිලොව ස්ථාපනය කර ගන්නා බව. කෙනෙක් ශ්‍රීමත් හා උරණ වී මන්මත් භාවිත කළොත් ඒවා රාවණ්ගේ අණසක බවට පත්වේ. මේ නිසාය ඔබ හැම පියවරකදීම ශ්‍රීමත් ලබා ගත යුත්තේ. පියා ඔබට ජීවිතය ඇති තෙක් භාරකරුවන් බවට පත් කරවයි. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ව ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උද්‍යානක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. සම්පූර්ණ දානපතියෙක් වන්න. පියාට සියල්ල අවංකව කැප කර ඒවා නව ලෝකයට මාරු කරන්න.
2. ජීවිතය ඇතිතාක් භාරකරුවකු බවට පත් වන්න. හැම පියවරකදීම පියාගෙන් ශ්‍රීමත් ලැබ ගන්න. ශ්‍රීමත් හා උරණ නොවන අතර මන්මත් අනුගමනය නොකරන්න.

වරදානය: ඔබ, ජීවත්මයේ දේවාලය සිරුර බව සලකා, එය පිරිසිදුව තබාගන්නා, අංක එකේ ශ්‍රේෂ්ඨ බ්‍රහ්මණ ජීවත්මයක් වේවා.

ඔය බ්‍රහ්මණ ජීව, මුළු චක්‍රයේම අංක එකේ ශ්‍රේෂ්ඨ ජීවත්මයන්ය, ඔබ දියමන්ති මෙන් වටින්නේය. මෙය ඔබගේ අවධානයේ තබා ගන්නා අතර ඔබගේ සිරුර, ජීවත්මයේ දේවාලය බව සලකා එය පිරිසිදුව තබාගන්න. ප්‍රතිඵලයක් ලෙසින් වන විට, එහි දේවාලයද එතරම්ම ශ්‍රේෂ්ඨ වෙයි. දේවාලයක ස්වරූපයෙන් ඇති ඔබගේ සිරුරුවල භාරකරුවන් ඔබයි, එමෙන්ම මෙම භාරකාරීත්වය ඉබේටම පිරිසිදුකම සහ පවිත්‍රතාවය ගෙන එයි. මෙම ක්‍රමය භාවිත කිරීමෙන් ඔබගේ ශරීරයේ පවිත්‍රතාවය, සෑම විටෙකම ආධ්‍යාත්මික සුගන්ධයේ අත්දැකීම ලබා දෙයි.

පාඨය: ආධ්‍යාත්මිකත්වය පවත්වාගැනීමේ පොරොන්දුව රැකීම යනු, ආලෝකනය වූ ජීවත්මයක් වීමයි.

*** ඔම් ශාන්ති ***